

СТРАТЕГИЈА УЧЕЊА ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

ДА СЕ РАЗУМЕМО

Око 1.300 професионалних припадника наших оружаних снага до 2010. године мора да овлада знањем страног језика потребним за обављање дужности које су предвиђене формацијским местом. „Нема ралога за страх од губитка посла јер ће свако имати прилику и довољно времена за усавршавање“ – каже начелник Управе за обуку и доктрину Генералштаба пуковник Петар Ђорнаков.

Сарадња Војске Србије са партнерским државама и савезима, али и тежња да се укључимо у системе колективне безбедности јесу разлог учестале комуникације наших старешина са колегама из иностранства. Готово свакодневно нека инострана војна делегација борави у Србији, а припадници Војске путују широм света, било да је реч о билатералним посетама, разним видо-вима школовања и усавршавања, заједничким вежбама, или посматрачким мисијама. Предуслов који се не доводи у питање када је реч о таквој врсти сарадње јесте познавање језика – пре свега енглеског.

Само знање језика, ипак, не може бити једини услов за усавршавање у иностранству или учешће у мировним мисијама и мултинационалним вежбама. Постоји низ захтева које професионални припадник наших оружаних снага мора да задовољи да би у тим случајевима представљао војску и државу.

Након пријема у Партнерство за мир знатно је проширен списак људи којима ће у опису посла бити комуникација са странцима. Стога је Управа за обуку и доктрину Генералштаба Војске Србије (Ј-7) израдила је Стратегију учења енглеског језика до 2010. године. Са начелником Управе пуковником Петром Ђорнаковим разговарали смо о садржају тог документа и механизмима његове примене.

■ ДЕФИНИСАЊЕ ПОТРЕБА

Учењу енглеског језика у Министарству одбране и Војсци Србије у неколико последњих година придаје се знатна пажња. Усвојен је програм учења енглеског – PELT, формиран су Дирекција PELT и тим за тестирање, који има овлашћења да тестира припаднике Министарства и Војске према STANAG-у 6001 и издаје дипломе за ниво један и два. Иако са позитивним резултатима и најмасовнији, гарнизони ниво учења језика, који треба да омогући свим припадницима Војске да стекну потребна знања енглеског језика, ни издалека није задовољио потребе, нарочито у претходне две године. У многим гарнизонима где је била изражена потреба за њиховим постојањем, они због различитих разлога нису организовани. Понегде нису

доведени до краја због проблема у закључивању уговора са наставницима или неблаговременог плаћања надокнада наставницима – спољним сарадницима.

– Дошли смо до закључка, на основу анализа, да гарнизони курсеви који су организовани по старом моделу, према којем је учење страног језика било део општег, добровољног и личног образовања припадника Војске, не дају очекиване резултате и не оправдавају очекивања – истиче пуковник Ђорнаков и подсећа да је такав вид школовања намењен да највећем броју припадника Војске омогући услове да стекну базична знања енглеског језика, потребна за обављање функционалних дужности, и шансе да конкуришу за даље учење енглеског језика на интензивним курсевима који се организују у Војној академији или у иностранству.

Други проблем који је заокружио пажњу Генералштаба био је изванредан несклад код појединих људи у систему одбране између познавања језика и њихових формацијских места, односно дужности које обављају.

– Приметили смо да су неке старешине искористиле шансе које су у протеклом периоду постојале и стекле дипломе познавања језика на нивоу STANAG 2 или STANAG 3, али да због чина, стручне оспособљености или недовољног искуства не могу обављати одређене формацијске дужности нити могу бити послати у међународне мисије, које су за Војску значајне. За ангажовање на специфичним задацима први услов јесте стручност, а познавање језика је техничко питање – каже пуковник Ђорнаков и објашњава – Догађало се да, при одабору људи за слање на неко усавршавање примарни критеријум буде степен познавања језика. Неке старешине у јединицама су због тога негодовале, јер су сматрале да су њихове колеге повлаштене. Наравно, то није производ нечије намере, него директна последица неконзистентне политике изучавања језика. Недовољно широка база припадника Војске који поседују средњи ниво знања енглеског језика условљавала је да на већини скупе напредне курсеве у иностранству често буду слани кандидати који немају одговарајућу војничку каријеру.

Пуковник Петар Ђорнаков

КАБИНЕТИ

У гарнизонима са већим бројем полазника формирају се лабораторије за учење страних језика, такозвани Self Access Centers, опремљени савременом информатичком и аудио-визуелном опремом. Једна таква лабораторија у Нишу већ функционише, у децембру ове године и у Врању ће још једна бити пуштена у рад, док би током 2008. Панчево, Нови Сад и Краљево требали да добију по један такав кабинет.

Након декларисања јединица за учешће у мировним операцијама сагледаће се могућности отварања таквих центара и у осталим гарнизонима. Треба поменути да се сви поменути кабинети и лабораторије граде из средстава које су партнерске државе поклониле за програм учења енглеског – PELT.

ПРИОРИТЕТИ

Независно од три категорије приоритета које су стратегијом учења енглеског језика дефинисане, предност ће имати јединице декларисане за учешће у мировним операцијама.

Пуковник Петар Ђорнаков истиче да би се, ако надлежни државни органи донесу такву одлуку, у тим јединицама организовали интензивни тромесечни курсеви.

– Старешине које наредне године треба да похађају командно-штабно усавршавање највероватније ће имати предност у селекцији за прву групу учења енглеског – рекао је начелник Управе за обуку и доктрину

Како усавршавање не би била индивидуална ствар старешина, која неретко зависи и од склоности команданата јединица да на курсеве страног језика пуштају људе који су ангажовани на мање важним пословима, а да би се избегле поменуте системске грешке, Управа за обуку и доктрину израдила је Стратегију учења енглеског језика у Војсци Србије до 2010. године.

– У том смислу предузето је неколико корака. Један је израда прегледа формацијских места у Војсци Србије који захтевају познавање енглеског језика. У складу с тим ми смо сва формацијска места поделили у 13 категорија да бисмо лакше препознали колики је ниво знања за коју групу потребан – каже Ђорнаков.

Према његовим речима, полазиште за такву класификацију била је подела на две групе, која је установљена у програму за учење енглеског – PELT, где су у прву групу сврстани људи који треба да се ангажују у међународним операцијама, мултинационалним вежбама, те војнодипломатским представништвима. Друга група обухвата остале припаднике Војске који због природе формацијских места имају потребу за знањем енглеског језика.

Генералштаб је захваљујући таквом приступу дошао до броја од око 1.300 старешина, које би до 2010. требало да достигну захтевано знање језика на нивоу првог, другог или трећег нивоа STANAG. Такође су, према важности формацијског места и потреби бржег учења одређене три категорије приоритета на основу којих ће војни професионалци бити упућивани на школовање.

Пуковник Ђорнаков инсистира на чињеници да стратегија учења страног језика никоме неће угрозити формацијско место нити статус у служби.

– Нема разлога за страх од губитка посла, јер ће свако имати прилику и довољно времена за усавршавање – истиче начелник Управе за обуку и доктрину.

То би требало да значи да ће свако ко је обухваћен планом, у складу са приоритетом категорије у коју је сврстан, бити упућен на курс језика. Команде јединица и установа добиће наређења начелника Генералштаба на основу којих ће према утврђеном редоследу и динамици школовати старешине. Команданти